

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਜੇ.

ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦੇਹ

2019 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 14898

27 ਨਵੰਬਰ, 2019

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ—ਆਰਟੀਕਲ 14, 226—ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਦੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਲਾਭ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ—ਅਜਿਹਾ ਲਾਭ ਦੇਣਾ ਸਿਰਫ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇਗਾ-ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ/ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ 1993 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1863 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਭਰੋਸਾ, ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਕਿਉਂਕਿ 12.02.2015 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਦੇ 2004 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਅੰਤਮ ਹੋ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। 2019 ਅਤੇ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੁੱਪ ਰਹੇ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡ-ਹਾਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1993 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1863 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਿ ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ।

ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ. ਵਿਤਕਰਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ, ਉਕਤ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਭ ਦੇਣਾ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। **CA ਨੰਬਰ 7295-2019** ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ '**ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਨੂਪ ਕੁਮਾਰ ਸੈਨਾਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 2019(3) ESC 835, ਨੇ 16.09.2019 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ** ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਤਾਂ ਹੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਸਮਾਨਤਾ/ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ CA-3487-3492-2004 ਵਿੱਚ 12.2.2015 ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਣਜਾਣ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਆਧਾਰ. ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੰਨੀ ਸਿੰਗਲਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ.

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਰੀਤੀ ਅਗਰਵਾਲ

CWP-14898-2019 ਵਿੱਚ; CWP-15110-2019 CWP-15134-2019;

CWP-15148-2019; CWP-18058-2019; CWP-18088-2019;

CWP-18634-2019 ਅਤੇ CWP-32515-2019

ਆਰ.ਕੇ. ਅਰੋੜਾ, CWP-19497-2019 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ; CWP-27708-2019 ਅਤੇ CWP-30113-2019।

ਨਵਦੀਪ ਛਾਬੜਾ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ।

ਹਰਸਿਮਰਨ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਜੇ

(1) ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਦਸ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ

ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਸਵਾਲ ਅਤੇ ਸਮਾਨ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ

ਆਰਡਰ, CWP-14898-2019 ਤੋਂ ਤੱਥ ਲਏ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ 'ਅਸ਼ੋਕ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ'।

(2) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਉਠਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 08.02.1978 ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 28.02.02 ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2019 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7), ਜੋ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਵੱਲੋਂ 08.02.1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਜ਼ਦੂਰ ਯੂਨੀਅਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਹੜਤਾਲ ਦੇ ਸੱਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਤਸਾਹਨ ਦੇਣ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 06.02.1978 ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਖਤ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸ. 08.02.1978 ਲਈ ਤਹਿ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਿਤੀ ਬੀਤਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 16.06.1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 08.02.1978 ਨੂੰ ਹੋਈ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਵਾਲਾ ਲਾਭ 08.02.1978 ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਸਕੇਲ 'ਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਸੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 16.06.1978 ਦੇ ਪੱਤਰ ਦਾ ਲਾਭ ਸਿਰਫ਼ ਰੈਗੂਲਰ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ, ਚਾਹੇ ਉਹ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 06.01.1979 ਨੂੰ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਰੈਗੂਲਰ, ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋਣ, 08.02. ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ। 1978

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ 08.02.1978 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਹ 16.06.1978 ਦੇ ਸਰਕੂਲਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧਾ ਦੇਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ ਭਾਵ 08.02.1978 ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ **ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ.-3504 ਆਫ਼ 1989** ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਰਮੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**

ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 18.05.2009 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 2015 ਦੀ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਨੰ. 14219 ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਮਹਾਸਭਾ.

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 1993 ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1863 ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੈ**, ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 03.10.2013 ਨੂੰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ 01.03.2018 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ।

(6) ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ 2018 ਦਾ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 19079 ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ **ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਦਾਇਰ** ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 03.08. 2018 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-6) ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਢੁਕਵਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਕੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(7) ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ 28.02.2019 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 12.02.2015 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487-3492 2004 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ' ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਿਤੀ 28.02.2019 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ P-7) ਦਾ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਅਧੀਨ ਹੈ।

(8) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487-3942 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 12.02.2015 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਵੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487 ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੋ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ, ਉਕਤ ਲਾਭ ਉਹਨਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਹਨ,

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਣਾ,

ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਚੁਣੇ ਵਿਧੀ ਦੁਆਰਾ ਹੈ।

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(10) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, 2004 ਦੀ ਉਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਨੂੰ 03.11.2011 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਕਤ ਅਪੀਲ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਨ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ।

(11) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਛੁੱਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, 20.12.2012 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3) ਰਾਹੀਂ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰੀਵਿਊ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.11.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ, 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਅਤੇ 03.11.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 2004 ਨੂੰ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਰਿਮ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਕੋਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 20.12.2012 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਨੁਬੰਧ ਆਰ-3)।

(12) ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਰਾਜ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487 ਹੋਰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅੰਤਮ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ 12.02.2015 ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ

ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸੀ। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਐਡਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਵਾਬ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

1. . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਸਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਸਐਲਪੀ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ 03.11.2011 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 12.02.2015 ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਜ਼ਬੂਰ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 1989 ਦੇ CWP ਨੰ. 3504 ਅਤੇ CWP's ਵਿੱਚ 2019 ਦੇ SLP ਨੰ. 14219 ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ/ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ 08.02.1978 ਨੂੰ ਐਡਹਾਕ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਸੀ, ਨੂੰ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487-3492 ਵਿੱਚ 12.02.2015 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਤੀ 08.02.1978 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧਾ।

5. ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਚਾਰਟ ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚੰਗੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਇੱਥੇ (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-1) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪਤਾ ਲਈ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

6. ਕਿ ਇਹ ਸਤਿਕਾਰ ਸਹਿਤ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਸ ਮਾਣਯੋਗ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 2001 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 19057 ਦੇ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੀ.ਏ. ਨੰ. 3487- ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 3492-2004 ਇੱਕ ਮੋੜ 'ਤੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 03.11.2011 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਅੰਕੜਾ R-2)। ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਿਤ ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉਕਤ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ COCP ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਕੋਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿੱਤ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 7/124/123/2/1648 ਮਿਤੀ 19.11.2012 ਰਾਹੀਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲੰਬਿਤ SLPs ਦੇ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਫਤਰੀ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 12/186-2002 ਅਮਲਾ-3(5), ਮਿਤੀ 20.12.2012 ਰਾਹੀਂ ਸਾਰੇ

ਡੀ.ਈ.ਓਜ਼ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ

ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਹਨ (20.12.2012 ਨੂੰ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਆਰ-3 ਪੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ)।

7. ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਪਰੋਕਤ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਮਿਤੀ 12.02.2015 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਤਰਜੀਹੀ ਉਪਰੋਕਤ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਆਪਰੇਟਿਵ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ: -

"7. ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

"18. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਵੱਲੋਂ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਨੁਕਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਮੁਲਾਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਤੱਕ ਰੈਗੂਲਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ। 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੱਕ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਾਲ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। ਜਿਹੜੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਸਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਸੂਰ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ 8 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਨੂੰ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਸਨ। 1978. ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਲਾਭ ਸਿਰਫ 8 ਫਰਵਰੀ 1978 ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਰੈਗੂਲਰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਰੈਗੂਲਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਰੈਗੂਲਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੜਤਾਲ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਪੈਰਾ 18 ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ ਹਰੇਕ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰੋ।"

8. ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ 08.02.1978 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਸਿਰਫ ਉਹ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 08.02.1978 ਤੋਂ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਦਫਤਰ ਮੀਮੇ ਨੰ.12/186-2002 ਅਮਲਾ-3(5) ਮਿਤੀ 29.6.2015 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 28.05.2015 ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-5)।

9. ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ 12.02.2015 ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਗੇੜ ਵਿੱਚ 03.11.2011 ਦੇ SLP ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਬਾਅਦ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਦੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸਮੀਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਲਈ। ਮੋਰੇਸੇ, ਉਪਰੋਕਤ ਲਾਭ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ SLPs ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਖਾਤੇ 'ਤੇ ਅਚਨਚੇਤ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 29.06.2015 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਪੈਰਾ ਨੰ. 8 ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2004 ਦੇ CA ਨੰਬਰ 3487-3492 ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ। ਇਸ ਲਈ, 12.02.2015 ਨੂੰ 2004 ਦੇ CA ਨੰਬਰ 3487-3492 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਪੱਤਰ ਅਤੇ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰਾਂ (SE) ਅਤੇ (EE) ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ 20.12.2012 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਤ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੇ ਸਬੰਧਤਾਂ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਡਾਇਰੈਕਟਰੇਟ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਲਣਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

(13) ਉਪਰੋਕਤ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਰਪੱਖ ਅਧਿਐਨ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ।

12.05.2015 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੁਣ

ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਮਿਤੀ 12.02 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਕਤ ਲਾਭ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 28.05.2015 ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। .2015. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਹੋਰ ਐਸਐਲਪੀ 2009 ਦੀ ਐਸਐਲਪੀ ਨੰਬਰ 3874 ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐਡਹਾਕ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। 16.08.2017 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਐਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(14) ਮੈਂ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸੁਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਯੋਗ ਸਹਾਇਤਾ ਨਾਲ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜੋ ਐਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, 08.02.1978 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(16) 16.08.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 12.02.2015 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ SLP ਨੰ. 3874 2009 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਐਡ-ਹਾਕ ਜਾਂ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਨਿਯਮਤ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਾਭ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਲਈ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧਾ ਭਾਵੇਂ ਐਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 12.02.2015 ਅਤੇ SLP ਨੰ: 3874 ਨੂੰ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। 2009 ਦਾ, 16.08.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(17) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਉਸੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487-3492 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਇੰਕਰੀਮੈਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487-3492 ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ 03.11.2011 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਅਤੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿਵਲ ਨੰਬਰ 3487-3492 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਿਤੀ 03.11.2011 ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487 ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 12.02.2015 ਨੂੰ ਹੁਣ, 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487- 3492 ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਭ, ਜੋ ਕਿ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਵਧਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਲਾਭਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

(18) ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾ ਸਿਰਫ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 3487-3492- ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਚਨਚੇਤੀ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਲਕਿ **1993 ਦੇ ਸੀਡਬਲਯੂਪੀ ਨੰਬਰ 1863 ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ** ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹਨ।** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ**, 03.10.2003 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ, ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੀ ਗਰਾਂਟ ਦਾ ਲਾਭ ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਲਾਭ 2018 ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਕੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ **ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1863 ਆਫ 1993** ਜਿਸਦਾ ਸਿਰਲੇਖ **ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ** ਬਨਾਮ **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੈ**, ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 03.10.2013 ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(19) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸਾਲ 2013 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਐਸਐਲਪੀ ਤਰਜੀਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਲਾਭ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਾਲ 2019 ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(20) ਰਿਲਾਇੰਸ, ਜੋ ਕਿ 1993 ਦੇ CWP ਨੰ. 1863 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੇਣ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਬਚਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ 12.02.2015 ਨੂੰ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਉਕਤ ਫੈਸਲਾ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅੰਤਰ-ਪਾਰਟੀ ਅੰਤਿਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਚਾਰਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਸਨ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਲ 2019 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਲਗਭਗ 40 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਚੁੱਪ ਧਾਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅੱਜ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਐਡ-ਹਾਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਰਮਚਾਰੀ, ਜੋ ਹੜਤਾਲ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਅਡ-ਹਾਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, 1993 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ.ਪੀ. ਨੰ. 1863 ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ।

(21) ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਾਲ 2018 ਵਿੱਚ ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦੇਣ ਨਾਲ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਵਿਤਕਰਾ ਸਿਰਫ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ, ਉਕਤ ਲਾਭ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿਤਕਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੈ, ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਲਾਭ ਦੇਣਾ, ਪਰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਨੇ **CA ਨੰਬਰ 7295-2019 ਵਿੱਚ 16.09.2019 ਨੂੰ ਓਡੀਸ਼ਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਨੁਪ ਕੁਮਾਰ ਸੇਨਾਪਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ** 'ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, **16.09.2019 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ**, ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨਤਾ/ਭੇਦਭਾਵ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1994 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗ੍ਰਾਂਟ-ਇਨ-ਏਡ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣਾ. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਮਤਭੇਦ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਦੀ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਮਾਨਤਾ। ਜੇਕਰ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਅਧਿਕਾਰ

ਰੂ, ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਵਾਲਾ ਵਿਵਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਬਰਾਬਰੀ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। **ਬਸਵਰਾਜ ਵਿਚ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿ. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭੂਮੀ ਗ੍ਰਹਿਣ ਅਧਿਕਾਰੀ**, (2013) 14 SCC 81, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"8. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦਾ ਮਤਲਬ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਵੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਾਹਤ/ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਤਿਕੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਉਸੇ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। (ਵੀਡੀ ਚੰਡੀਗੜ ਐਡਮਿਨ. ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, (1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 745, **ਆਨੰਦ ਬਟਨਸ ਲਿਮਟਿਡ ਵੀ. ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਚ ਆਰਿਆਨਾ**, (2005) 9 ਐਸਸੀਸੀ 164, **ਕੇ ਕੇ ਭੱਲਾ ਵੀ. ਐਮਪੀ ਰਾਜ**, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 581 **ਅਤੇ ਫੁਲਜੀਤ ਕੌਰ ਵੀ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**, (2010) 11 SCC 455.)"

ਚਮਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2014) 15 SCC 715 ਵਿੱਚ , ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

"16. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। **ਬਸਵਰਾਜ ਵੀ. ਲੈਂਡ** ਵਿੱਚ

ਅਦਾਲਤ

ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, (2013) 14 SCC 81 ਨੇ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ:- (SCC p. 85, ਪੈਰਾ 8)

"8. ਇਹ ਇੱਕ ਸੁਲਝਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦਾ ਮਤਲਬ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਕੇ ਵੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸਦਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਪਹਿਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਰਾਹਤ/ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁਕਮ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਤਿਕੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਕਿਸੇ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਉਸੇ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ, ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਜਾਸਨ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। (ਵੀਡੀ ਚੰਡੀਗੜ ਐਡਮਿਨ. ਬਨਾਮ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ, (1995) 1 SCC 745, ਆਨੰਦ ਬਟਨਸ ਲਿਮਟਿਡ V. ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (2005) 9 SCC 164, KK ਭੱਲਾ ਬਨਾਮ MP ਰਾਜ, (2006) 3 SCC 581 ਅਤੇ ਫੁੱਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (2010) 11 SCC 455.)"

ਫੁੱਲਜੀਤ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2010) 11 SCC 455 ਵਿੱਚ , ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"11. ਉੱਤਰਦਾਤਾ **ਡੀ.ਐਸ. ਲੋਗੀਆ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**, ਏਆਈਆਰ 1993 ਪੀ ਐੱਡ ਐਚ 54 ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਧੋਖਾਧੜੀ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ। ਸਮਾਨਤਾ ਇੱਕ ਤਿਕੜੀ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਇੱਕ

ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਚਨਬੱਧ

ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਫੋਰਮ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਉਸੇ ਅਨਿਯਮਿਤਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣ ਜਾਂ ਗੁਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਉੱਚ ਜਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼/ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਧਿਰ ਨੂੰ ਗਲਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦਾ ਕੰਮ ਅਸੰਭਵ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ। (*ਕੋਰੋਮੰਡਲ ਫਰਟੀਲਾਈਜ਼ਰਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਵੀ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, 1984 Supp SCC 457, ਪੰਚੀ ਦੇਵੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ, (2009) 2 SCC 589 ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਬਨਾਮ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (2009) 15 SCC 705*)।"

ਡੋਈਵਾਲਾ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸ਼੍ਰਮ ਸਮਿਤੀ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2007) 11 SCC 641 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:

"28. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਗਲਤੀਆਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਗਲਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਦੂਜੀ ਗਲਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇਹ -27-ਇੱਕ ਗਲਤ ਸਹੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਗਲਤ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵਿਤਕਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਰਕ 'ਤੇ ਬਰਾਬਰੀ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਮਾਨ ਵਿਹਾਰ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਸਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਬਰੀ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਗਲਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੁਹਰਾਓ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਤਾਕਤ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਕੇ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪਰਮਿਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਗਲਤੀ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਬੰਦੂ ਰਾਮਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2010) 7 SCC 129 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ :

146. ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ/ਯੋਜਨਾ/ਨੀਤੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ

ਮਿਟਾਉਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਸਕੀਮ ਜਾਂ ਨੀਤੀ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯੋਗ

ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਜ਼ਮੀਨ ਵੀ ਮਿਟਾਏ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਕਿਸੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਸੀ), ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਅਨੁਵਾਹ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮਿਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਰਾਹਤ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਖੇਤਰ ਲਈ ਵਿਕਾਸ ਸਕੀਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਸਕੀਮ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਕੁਲਵਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ, (2016) 6 SCC 532, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ **ਯੂ.ਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ**, (2006) 3 SCC 330 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"16. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਲਾਭ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਾ ਕਰੋ।

ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 330 ਵਿੱਚ ਇਹ (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 337, ਪੈਰਾ 15) ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"15. ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਨੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸੇ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੋ। -28 3 ਐਸਸੀਸੀ 321; **ਫਰੀਦਾਬਾਦ ਸੀਟੀ ਸਕੈਨ ਸੈਂਟਰ, ਡੀਜੀ, ਸਿਹਤ ਸੇਵਾਵਾਂ**, (1997) 7 ਐਸਸੀਸੀ 752; **ਜਲੰਧਰ ਇੰਪਰੂਵਮੈਂਟ ਟਰੱਸਟ ਵੀ. ਸਪੁਰਨ ਸਿੰਘ**, (1999) 3 ਐਸਸੀਸੀ 494; **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜੀਵ ਸਰਵਰ**, (1999) 9 ਐਸਸੀਸੀ 240; **ਯੋਗੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਸਰਕਾਰ (ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਐਨਸੀਟੀ)**, (2003) 3 ਐਸਸੀਸੀ 548; **ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਟਰੇਡਿੰਗ ਕੰਪਨੀ**, (2003) 5 ਐਸਸੀਸੀ 437 ਅਤੇ **ਕਾਸਥਾ ਨਿਵਾਰਕ ਗ੍ਰਹਿ ਨਿਰਮਾਣ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸੰਸਥਾ ਮਰਿਆਦਿਤ ਬਨਾਮ ਇੰਦੌਰ ਵਿਕਾਸ ਅਥਾਰਟੀ**, (2006) 2 SCC 604.)"

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਗਲਤੀ

ਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ।"

ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਿਗਮ ਬਨਾਮ ਸੁਭਾਸ਼ ਸਿੰਘੀ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ, ਜੈਪੁਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2013) 5 SCC 427 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

"19. ਭਾਵੇਂ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਾਨਾਂ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ਮੀਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਿਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਜ਼ਮੀਨ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਵਿਤਕਰੇ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਇਸ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਿਰਫ ਤਾਂ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਵਿਤਕਰਾ ਬਰਾਬਰੀ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਰਕਸੰਗਤ ਆਧਾਰ ਦੇ, ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਲਈ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। *ਦੇਬਾਸ਼ੀਸ਼ ਮੁਖਰਜੀ*, (2011) 14 SCC 187 ਅਤੇ *ਪ੍ਰਿਆ ਗੁਪਤਾ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ*, (2012) 7 SCC 433।"

ਅਨੂਪ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2012) 5 SCC 559 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ:

ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਰਾਜਕਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 330 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਤਾਜ਼ਾ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਅਤੇ ਵੱਧ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੋਣਕਾਰ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਚੋਣ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਅਸਾਮੀਆਂ ਅਧੂਰੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਨੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਕਹੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੋ।"

ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਮਤਾ ਮੋਹੰਤੀ, (2011) 3 SCC 436 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:

"56. ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 14 ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੁਝ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹੀ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ / ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ, (2005) 9 ਐਸਸੀਸੀ 164, ਕੇਕੇ ਭੱਲਾ ਬਨਾਮ ਐਮਪੀ ਰਾਜ, (2006) 3 ਐਸਸੀਸੀ 581, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭੱਟ ਬਨਾਮ ਜੰਮੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਰਾਜ, (2008) 9 ਐਸਸੀਸੀ 24, ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਉਪੋਦਰ ਨਰਾਇਣ ਸਿੰਘ, (2009) 5 SCC 65 ਅਤੇ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਕਾਰਤਿਕ ਚੰਦਰ ਮੰਡਲ, (2010) 2 SCC 422"

31. 2004 ਦੇ ਆਰਡਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਲਾਕ ਗ੍ਰਾਂਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਬਚਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ 2004 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹਾਇਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ 1994 ਦਾ ਆਰਡਰ ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਲੋਕ ਨਾਥ ਬੇਹਰਾ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(22) ਉਪਰੋਕਤ ਦੀ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। . **ਅਨੁਪ ਕੁਮਾਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਰਾਏ ਸੀ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਾਭ, ਜਿਸਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਏ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਤਕਰੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(23) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਦੁਆਰਾ 12.2.2015 ਨੂੰ CA-3487-3492-2004 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੜਤਾਲ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਨਾ ਲੈਣ ਲਈ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ

ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਾਧੇ ਦੇ ਲਾਭ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਜੋ

ANOTHER (*Harsimran Singh Sethi, L*)
ਕਿ ਭੇਦਭਾਵ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਵੀ, ਐਯੋਗ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਗਲਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(24) ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ 12.02.2015 ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਐਸ.ਐਲ.ਪੀ. ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 2004 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲਾਂ ਨੰ. 3487-3492 ਵਿਚ ਭਾਰਤ ਦੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ। 2009 ਦਾ ਨੰਬਰ 3874, 16.08.2017 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਭੁਵਨ ਦਹੀਆ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ